

[Valbak.]

Vi er, som jeg har antydnet det, rede til at tage medansvar for, at reformen gennemføres pr. 1. april 1973, i hvert fald naturligvis så langt som vi gav tilsagn om sidste år. Det koster ca. 600 mill. kr. i dagens prisniveau.

Men hvad er det så, ministeren foreslår at bruge yderligere 500 mill. kr. til? Først til at forhøje maksimumsbeløbet til 106 kr. om dagen, sådan at beløbet ligger på linje med dagpengene for arbejdsløse. Så vidt jeg har kunnet regne mig til, må det blive en udgift på om ved et halvt hundrede millioner kroner. For nylig havde vi her i salen forslaget om at regulere sygedagpengene allerede fra i år, sådan at de kommer op på 106 kr. om dagen på linje med arbejdsløshedsdagpengene, til første behandling, og vi gav tilslutning til det forslag. Det var hermed underforstået, at vi selvfølgelig så måtte være parat til at følge den linje op, når vi kom til dagpengereformen, med den yderligere følge, at den kommende samlede dagpengeløvs maksimumsbeløb med vor tilslutning bliver 106 kr. om dagen på grundlag af prisniveauet i dag og med indbygget automatisk regulering. Vi kan med andre ord tilslutte os, at dette yderligere skridt tages.

Resten af beløbet på den halve milliard, altså 450 mill. kr., går så til at afskaffe ventedagene og til at afskaffe varighedsbegrænsningen. Om ophævelsen af varighedsbegrænsningen kan man sige meget godt, og jeg er såmænd parat til at tro, at vi vil kunne leve uden denne begrænsning for en ret beskeden udgift. Men det må helt komme an på, om vi har et tilstrækkelig udbygget apparat til at følge tilfældene tæt op fra et tidligere tidspunkt — og ministeren ved udmærket godt, tror jeg, at der på dette punkt er anledning til at nære visse bekymringer.

Vel, 1971-forslaget gjorde ikke op med varighedsbegrænsningen i første omgang, og hvorfor? Ja, det var netop af frygt for, at vi ikke kunne klare den administrative opgave godt nok allerede fra 1973. Vi må ikke glemme én ting, nemlig at den dagpengereform, vi snakker om i dag, skal træde i kraft 1. april 1973. Det er præcis samme dato, som kommunerne debuterer i rollen som administratorer ikke blot af

den dagpengereform, vi taler om, men af sygeforsikringslovene i det hele taget. Tør vi virkelig tro, at det oven i hele det indkøringsproblem, som opstår, bliver muligt også at løse den personlige opfølgingsopgave, som ligger her, lige fra starten? Jeg ville gerne, at vi kunne gøre det, må jeg erkende, og jeg ville gerne tro det. Men det må også erkendes, at vi fra fortiden har smertelige erfaringer fra det sociale felt om nye koste, som blev sat til at feje hele kvarteret på én gang med det resultat, at den gode vilje gjorde sagen en meget dårlig tjeneste. Jeg håber, vi uden fordomme kan tale dette problem igennem i udvalget, når vi kommer så langt.

Den fuldstændige ophævelse af ventedagene er det største nye enkeltskridt. 300 mill. kr. vil det koste om året, og det spørgsmål må vi naturligvis tage med i udvalget og snakke om dér. Som grundlag for vore drøftelser i udvalget synes jeg vi bl. a. må have de overvejelser, som man gjorde sig om spørgsmålet i socialreformkommissionen. Én ting står fast: kommissionen har baseret sine overvejelser og sine forslag på undersøgelser, som er foretaget af socialforskningsinstituttet til formålet her. Det står også fast, at kommissionen ikke har ment at burde foreslå en fuldstændig ophævelse, i hvert fald ikke i første omgang. Måske var det problemer af den art, jeg talte om før, der også her spillede en helt afgørende rolle. Det står også fast, at ingen af de politiske partiers repræsentanter i kommissionen dengang afgav særudtalelse lige akkurat på dette konkrete punkt.

Imidlertid har jeg helt principielt den opfattelse, at manglende ligestilling mellem tjenestemænd og funktionærer på den ene side og andre erhvervsudøvere på den anden på dette som på andre områder sætter et skel i befolkningen, som, stadig væk helt principielt, ikke bør være der. Nu er der i tidens løb fremsat andre tanker og forslag til løsning af dette ligestillingsproblem, sådan set ikke mere fantasifulde, end at det kunne vise sig frugtbart at drøfte dem i udvalget. Jeg vil kort sagt foreslå, at vi i udvalget gennemgår en kort, men fyndig artikel om det emne, skrevet i Socialt Tidsskrift, jeg tror, det var nr. 3-4 1970. I den artikel analyseres foretagne fraværstatistikker. Der var også et forslag til at